

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3561/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Пешић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Раде Вујчић, адвокат из ..., ВВ и ГГ, обоје из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 420/24 од 24.07.2024. године, у седници одржаној 19.11.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 420/24 од 24.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 2596/17 од 03.07.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да су тужилац и тужени по основу наслеђа иза сада покојног ДД, сувласници приземља породичне стамене зграде спратности П+1, ближе описане у изреци, која зграда се налази на к.п. бр. .. к.о. Крушевац и то тужилац и тужени ББ са по 1/3 удела, а тужени ГГ и ВВ са по 1/6 удела, што су странке дужне једна другој признати и трпети да се на основу ове пресуде и без одобрења осталих странака упишу као сувласници код надлежне Службе за катастар непокретности у Крушевцу. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац по основу градње искључиви власник спрата породичне стамбене зграде спратности П+1, ближе описане у изреци, која зграда се налази на к.п. бр. .. к.о. Крушевац што су тужени дужни признати и трпети да се тужилац на основу ове пресуде и без посебног одобрења тужених упише као искључиви власник код надлежне службе за катастар непокретности у Крушевцу. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужилац по основу купопродаје и изградње искључиви власник пословног објекта спратности П, површине 60 м², постојеће на к.п. бр. .. к.о. Крушевац, који се наслања на породичну стамбену зграду ближе описану у ставу првом изреке, што су тужени дужни признати и трпети да се тужилац без одобрења тужених упише као искључиви власник код надлежне Службе за катастар непокретности у Крушевцу. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је утврђено да су по основу наслеђа иза сада покојног ДД тужилац и

тужени ББ сувласници са по 1/3, а тужени ГГ и ВВ са по 1/6 удела на једној електричној виолини марке „Yamaha“, једног бежичног микрофона „Шуров“, 19 ручно израђених мајсторских виолина, што су странке дужне једна другој признати, па се обавезују тужени да тужиоцу предају у сусвојину и суддржавину напред наведене ствари, с тим што се тужени могу ослободити ове обавезе ако тужиоцу на име његовог сувласничког удела солидарно исплате износ од 736.333,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се утврди да је по основу наслеђа иза сада покојног ДД тужилац и тужени ББ сувласници са по 1/3 удела, а тужени ГГ и ВВ са по 1/6 удела на још две ручно израђене мајсторске виолине преко досуђених у ставу четвртом изреке, једног телевизора марке „LG“ и износа од 1.025 евра, што су странке дужне једна другој признати, те да се обавезу тужени да тужиоцу предају у сусвојину и суддржавину напред наведене ствари, с тим што се могу ослободити ове обавезе ако тужиоцу на име његовог сувласничког удела солидарно исплати износ преко досуђеног износа у ставу четвртом изреке, а до траженог износа од 797.830,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени ББ и ГГ да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 545.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 420/24 од 24.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 2596/17 од 03.07.2023. године у ставу другом, трећем, четвртом и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, тражећи трошкове за састав поднеска.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија првотуженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.12.2017. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано и новчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154.

став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**